

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Jude Johnstone feat. Linley Hamilton & Rob van Duuren

Saturday 07 Feb 2015

Jude stond in mei vorig jaar op ons podium. Er was chemie tussen haar en begeleider Rob van Duuren. Bijna zonder repetities vlogen de spetters van dit optreden af. Ze kon er maar niet over uit en hield contact om snel weer een date te regelen. Ook had ze ons toegezegd dat Linley Hamilton, trompettist uit de band van Van Morrison die vorige keer zou mee komen. Dat lukte toen logistiek niet." I'll make that up to you guys", zei ze toen ze ons verliet. Laten we zeggen schuldgevoel en eigen belang, deden haar zeer actief worden om aan haar Duitsland toer nog in ieder geval "In the Woods" toe te voegen. Wij kunnen niet wachten op dit bijzondere trio!

A Glorious Return

Het optreden met Rob van Duuren aan haar zij in mei vorig jaar, had Jude een boost gegeven. Ze was weer gaan schrijven voor een nieuw album. Haar carrière begon als achttien jarig meisje die de beschermde omgeving van het ouderlijk huis net had verlaten. Ze had bij wijze van spreken de dag ervoor nog blue berries staan plukken op de farm van haar ouders in een klein dorpje in Maine en de dag erna zit ze naast Clarence Clemons in een vliegtuig naar New York. Deze ontmoeting leidde tot het optrekken met de E Street band en de ontdekking van haar muzikale mogelijkheden. Op advies van Clarence verhuist ze naar Californië waar het allemaal gebeurde. Het blijft moeilijk te snappen

waarom sommige artiesten nooit helemaal lijken door te breken. Haar schrijverschap van songs voor Bonnie Raitt, Emmylou Harris, Johnny Cash en co writing met Dylan, hebben haar nooit de welverdiende faam gebracht die ze op grond van haar vermogens zou verdienen. Het blijft een bijzonder fenomeen. Wanneer Dylan een toespraak houdt naar aanleiding van een cover album met werk bekend van met name Frank Sinatra en hij artiesten bedankt voor het coveren van zijn werk, de hele wereld op zijn kop staat. De integrale tekst wordt als een teken uit de hemel overal gepubliceerd. Het blijft een raadsel waarom het zo werkt, maar het zal wel iets te maken hebben met “schapen en een dam”. Overigens heeft Jude vrede met de huidige situatie. Maar het is wel sappelen om het hoofd boven water te houden. Naast optreden moet ze er een B&B op na houden om te kunnen leven.

Voor het kleine toertje in Nederland na koortsig overleg tot stand gekomen, waren de verwachtingen hoog gespannen. Deze werden volledig waargemaakt en was conform de verwachting, de reden om Jude weer snel ons podium aan te bieden. Dit was voor een belangrijk deel te wijten aan de deelname van Linley Hamilton. Deze zeer relaxte inwoner van Belfast, woont even ten zuiden van de stad waar hij samen met zijn vrouw een Donkey Farm beheert. Voor onder andere ezels die bij de door crisis verlaten boerderijen verwaarloosd in de wei staan te wachten op hun dood. De nagels van deze beesten moeten namelijk regelmatig worden bijgehouden. Zijn vrouw is directeur bij de BBC en hij zelf heeft naast een eigen radioprogramma bij die BBC, een band waar hij mee toert. Verder geeft hij masterclasses aan onder andere het Trinity College. Deze voormalig conservatorium student, heeft een plezierig bestaan vind hij zelf en toert graag om met zijn poten in de modder te staan. Hij speelt ook in de touring band van Van Morrison. Waarover hij vertelde, tegen alle mythes in, dat hij nog nooit een betere werkgever had gehad, iemand die zelfs voor de rehearsals betaald. Linley gaf een hoop “extra”, aan de songs waarvan we velen eerder hadden gehoord en die al sterk werden opgeluisterd door de bijdrage van Rob, maar de wisselende subtiele en dan weer krachtige bijdragen op de trompet zorgden vanavond voor een “heel beetje” meer. Dat Jude een groot appèl doet op het improvisatie vermogen van de muzikanten was goed te zien aan het soms koortsachtig bladeren in de papieren door Rob. Linley gewend aan vele wisselingen bij zijn andere werkgever, keek bijna stoïcijns even mee in het boekje van Jude en gaf als echte bandleider ook nog wat cues aan Rob. Zowel Rob als Linley weten zich op adequate wijze van hun taak als backing vocalists. Rob vulde subtiel en prachtig de lijntjes in met zijn pedal en gitaar.

Jude heeft een bewogen leven achter de rug en zij verteld hier over in haar songteksten en bij de intro's van de songs. Met haar kenmerkende zonnebril, wat gebogen uiterlijk en wat schor aandoende stem, straalt ze dit ook uit. Maar vergist u niet! Daaronder zit een vrouw met veel humor en een hoop plezier in het samen spelen met topmuzikanten, die dat overigens ook graag met haar doen. Songs als de klassieker “I Don't Wanna Go Home”, het aan haar vroeg gestorven neefje opgedragen en op verzoek van het publiek gespeelde: “The Hereafter”, het van een hilarisch intro voorziene “On that train”, waarover ze vertelde dat de inspiratie voor de song niets met de inhoud te maken had. Maar deze was gelegen in een kampeer ervaring en wakker worden door de voorbij razende treinen, terwijl de rest van de familie door sliep. Ze fileerde de hele kampeer ervaring tot op het bot en begreep niet

dat mensen dit voor hun lol deden. Ook haar demonen kwamen aan bod in de songs "Alcohol" en "That Underground Man", die er altijd is met zijn negatieve gedachten. "Touchdown Jesus", ging vooraf door een ander verhaal dan de vorige keer over Dr. John. De man is oud en heeft allerlei klachten en strompelt door het huis met een wandelstok en spaart de hele dag zijn energie. Een maal op de planken in bijvoorbeeld "Tipitina's" in New Orleans, straalt en swingt hij als of het de gewoonste zaak van de wereld is. De song gebaseerd op de "second line", zo kenmerkend voor de New Orleans muziek, won enorm aan kracht door de bijdrage van Linley op trompet. We waanden ons even in het dampende Tipitina's. Linley die overigens geen stopper nodig heeft, maar gewoon met zijn handen het gestopte geluid van zijn instrument creëert. Ook in de liefde is Jude weer actief wat onder ander naar voren kwam in de song: "Before You", wat sterk doet denken aan het thema van één van de beste ABBA songs, "The Day Before You Came".

We kregen een avond muzikles van muzikanten die allen hun sporen hebben verdiend en op grotere podia hebben gestaan, maar waar door de bescheidenheid en het spelplezier alleen maar toegenomen lijken te zijn. We kunnen terecht spreken van een "Glorious Return".

1. Quiet Girl

2. I Don't Wanna Go Home

3. Sunday Evening

4. On That Train

5. Deep Water

6. The Hereafter

7. New York Morning

8. Baby, Don't You Call My Name

9. Wounded Heart

1. Shatter

2. The Underground Man [Jude Johnstone/David Ricketts]

3. Girl Afraid

4. Alcohol

5. Touchdown Jesus [Jude Johnstone/Radoslav Lorkovic]

6. Who Would Ask For More

7. Before You (unreleased)

8. One For Us

All tracks by Jude Johnstone except where noted

Jude Johnstone | vocals, electric piano

Rob van Duuren | pedal steel guitar, electric guitar, vocals

Linley Hamilton|trumpet, vocals

www.judejohnstone.com